

te

ccoo
ensenyament

346

treballadors/es de l'ensenyament. Juny 2014

SUPLEMENT

editorial El model sindical que funciona

dossier #RecuperemDrets

actualitat educativa #ResistènciaLOMCE
en 4 passos

#RecuperemDrets

tombem el decret Vela, recuperem sexennis, estiu interins amb vacant, 44 dies de la extra de 2012

#SíPodem

federació d'ensenyament

PAÍS VALENCIÀ

La Revista T.E. del País Valencia se edita también en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el apartado: Publicacions / Federació d'Ensenyament CCOO-PV / TE, disponible desde el número 258, correspondiente al mes de diciembre de 2004.

COORDINA LA REDACCIÓ:

Pau Díaz

COORDINA LA PUBLICACIÓ:

Roberto Romero

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miguel Ángel Vera, Xelo Valls, Ramón Martínez, Pepa Ramis, Ferran García, Mada Macià, Pau Díaz, Lourdes Peñalver, Alejandro Lorente, Maribel Belda, Neus Carrasco, Roberto Romero, Mila García, Pura Díaz

COL·LABORA:

Dolors Monferrer

COL·LABORACIÓ GRÀFICA:

Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO PV:

Purín Morant - Lluïsi Armero

EDITA:

Federació d'Ensenyament
de CCOO PV

www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992

ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià, juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO-PV, són responsables de les traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià no s'identifica neccessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

editorial

El model sindical que funciona

Miguel Angel Vera

3

dossier

Solament el poble salva el poble

Pau Diaz

4

La força dels acords

Roberto Romero

7

La negociació recupera els drets reclamats
en les mobilitzacions

Xelo Valls

11

Recuperem drets també en concertat

Secretaria de Privat

12

actualitat educativa

#ResistènciaLOMCE en 4 passos

Ferran Garcia

14

El model sindical que funciona

Miguel Ángel Vera

Secretari General
FE CCOO PV

És el final de curs, és el moment de realitzar una avaluació del treball i de les iniciatives realitzades.

Un curs molt complicat. Com els anteriors des que es va iniciar la crisi el 2009. Però aquesta vegada amb possibilitats d'actuar per primera vegada, amb **possibilitats de negociació col·lectiva** per anar recuperant les retallades que ens han tenallat des del 2010.

De tots és sabut que el nostre benvolgut País Valencià està **intervingut de facto** des del mateix moment que va entrar el Govern del PP a l'Estat, és a dir, des de desembre de 2011. Intervenció que va conduir al "decretàs" del conseller Vela de gener de 2012, els "decretàs" del ministre Wert/consellera Català de la primavera de 2012 i el decret del ministre Montoro que va eliminar, com sabeu, el cobrament de la paga extra de l'hivern de 2012 a tot el personal depenent de l'Estat o que cobra una nòmina d'aquest. "Decretasos" que han afectat totes les etapes educatives, tots els docents, a públic i a concertat. **Des d'ensenyament infantil fins a Universitat.**

Aqueixa era la situació amb què ens trobàvem a l'inici del curs escolar, la possibilitat que continuaren les retallades que se'ns estaven aplicant i sobretot que continuara el Decret de Vela prorrogat (cal recordar que seguim intervinguts, i que no hi ha manera, malgrat o per això, de baixar el dèficit de la Generalitat) i que continuaria la reducció d'una paga extra en aquest 2014.

Fruit de la negociació col·lectiva, fruit de moltes hores de treball, fruit de les mobilitzacions realitzades aquests anys, hem pogut dur una negociació que ens ha permès arribar a l'acord de 23 d'octubre al si de la Mesa General de Negociació de la Generalitat Valenciana. **On es tancava el Decret Vela** i es recuperaven les retallades afectades per aquest, i en algun cas com veurem se n'anava bastant més enllà. Un acord equilibrat, sense vencedors ni vençuts.

En tota negociació col·lectiva no hi ha panorama negre o blanc, d'èxit total. No hi ha mai victòries arrasadores, hi ha cessions per les dues parts i després, amb la consegüent valoració, l'Acord. Quan algú només va amb normes a negociar, difícil és arribar a aquest. On queda la "negociació"? Si l'objectiu és la victòria total, s'haurà d'eliminar la paraula negociació entesa com a estratègia per arribar des de la divergència a un acord possible: s'haurà de parlar d'imposició.

Que fàcil! No assolisc cap acord ja que no s'ha arribat a tots els objectius proposats des del principi... complicat final, doncs, ens esperaria amb aquesta premissa.

Difícil estratègia després de la mobilització, la negociació, i el possible acord... Només hauria acord si la contrapart ha sigut "destruïda", es rendeix...

Quan enfront es tenen governs de majories absolutes, no febles, amb greus dificultats econòmiques, l'estratègia de l'enfrontament per l'enfrontament, la confrontació per la confrontació, només duu a generar **més problemes als treballadors i a les treballadores** que representem... no solucionem els seus problemes, només els agreuem...

Potser el més senzill, seria deixar que es banyen altres, que resolguen uns altres els problemes... i aleshores els que assolisquen acords esdevenen **"venuts. Jo sóc el més dur, al meu em persegueixen... visca el victimisme!"**.

Caldrà reflexionar sobre el model de negociació col·lectiva en la funció pública, ja que sembla que la irresponsabilitat mai es paga. I sobretot plantejar la utilitat del model sindical com a instrument de transformació de les condicions laborals dels treballadors i les treballadores a les quals representem.

La FE CCOO PV té clara la resposta a les preguntes següents: On queda la negociació col·lectiva? Per què ens han elegit els companys i les companyes? És funció dels sindicats docents generar si és possible un acord, o anar a un major grau de confrontació fins assolir, suposadament, totes les metes? Amb quina finalitat? Pur electoralisme?

Els acords assolits al llarg d'aquest curs escolar són els **acords de la majoria plural sindical**, tant en la Mesa General de Negociació de la Generalitat amb un suport sindical del 80 %, com de la Mesa Sectorial d'Ensenyament del 57 %. Per tant, tenim legitimitat. **La normativa estatal assenyalava que per a ser vinculants els acords han de ser signats per una majoria de la Mesa Negociadora.**

 Miguel A. Vera Mora
 @mavera1956
 mavera@pv.ccoo.es

Pau Diaz
Secretari de
Comunicació
FE CCOO PV

- Pau Diaz
- @pau Diazboils
- pau.diaz@pv.ccoo.es
- treballaralescolapublica.blogspot.com

Solament el poble salva el poble

Val la pena recordar què és un sindicat, a hores d'ara no em sembla qualsevol cosa! El sindicat és l'organització pròpia dels treballadors i de les treballadores per a la defensa col·lectiva dels seus interessos laborals i socials. Aquest tipus d'organitzacions han existit al llarg de la història i al llarg de tots els països del món des del naixement del moviment obrer a mitjan segle XIX, encara que amb diferents ritmes.

En alguns moments els sindicalistes han viscut grans experiències de participació, lluita i conquesta. En altres ocasions han sigut perseguits (per exemple al nostre país durant 40 anys de feixisme), o han patit estratègies de

descrèdit (recordem a Anglaterra en temps de Thatcher, o pot ser ací en els moments en què vivim). Però sempre hi ha hagut persones dedicades a la lluita per la justícia al món obrer, sempre hem sigut capaços de recompondre, amb més o menys força, o més o menys perseguit, les organitzacions de defensa del món del treball. Per tant, malgrat tot, res no fa pensar que el neoliberalisme acabarà amb les organitzacions que lluiten per la justícia social al treball aquí i ara al País Valencià.

Per al sindicalisme de classe hi ha dos instruments bàsics que combinats són la clau per a apropar-se a l'objectiu de la defensa dels interessos de treba-

Les Comissions Obreres a l'ensenyament, en aliança amb altres moviments socials, hem estat i estarem al carrer. No hi ha una altra possibilitat.

lladores i treballadors: la mobilització social i la negociació col·lectiva. És de veres que hi ha associacions i sindicats que no les gasten o que n'infravaloren alguna. Habitualment es tracta d'organitzacions conservadores, corporatives o que defensen només algun col·lectiu en particular.

Les Comissions Obreres es constitueixen com a sindicat sociopolític i de classe, per això els gasten sistemàticament com a mètode de treball habitual. Ara comentarem cadascun i allò que és més interessant, les potencialitats de la seua combinació.

1. La mobilització és necessària: Necessitem organitzacions que coordinen i convoquen a confrontar amb les polítiques antisocials.

El conflicte social que vivim i que es manifesta en atur, pobresa i fam (les ONG valencianes alerten de la malnutrició infantil amb el tancament dels menjadors escolars aquest estiu), ens convoca a la rebel·lió i la mobilització. És de justícia que no callem davant les conseqüències de la crisi que la paguen més qui menys recursos té. El centre d'aquest conflicte social està precisament al món del treball: perquè se'ns nega el treball per a tots i per a totes, i perquè qui treballa ho fa ara en pitjors condicions que abans.

Durant aquests anys, des que va començar la crisi, hem sentit veus crítiques amb algunes de les formes de pressió i protesta clàssiques en el món obrer. En particular la manifestació i la vaga. En canvi per a mi la clau no està en substituir, sinó en complementar aquestes expressions de lluita que són nostres, amb altres noves que el mateix moviment social va creant: la ocupació de l'espai públic, el boicot, l'assemblea al carrer, la desobediència civil o el ciberactivisme entre d'altres.

Això sí, la vaga és una eina contundent

i clara que en cap cas hem d'abandonar. No és un instrument que ja haja passat. És un instrument propi de la nostra història, i està carregada de futur. La vaga és la demostració en la pràctica que qui mou el món és el treball humà. Qui engega i posa en marxa la fàbrica, qui fa funcionar un hospital o una escola som nosaltres: la classe treballadora. Si nosaltres parem, el país s'atura.

La vaga és una demostració de força davant el capital. Es fa des del mateix centre del conflicte: el lloc de treball. Encara que avui en dia la participació social als carrers de la ciutat, moltes vegades lluny del centre de producció, és cada vegada més significativa, atesa la situació d'altres taxes d'atur i la important xarxa de resistència a les retallades que hi ha als pobles i barris. Els espais del conflicte es multipliquen.

Entenem que les organitzacions corporatives de dretes no mobilitzen, però és la seua responsabilitat no fer-ho en un context de 6 milions de persones aturades, reformes laborals i retallades educatives continues. Inversament, degradar la mobilització a un fi en si

mateix, com si l'activitat sindical fóra pur activisme, oblida la meta i acaba resultant estèril per a la transformació social.

En resum, pel que fa a les mobilitzacions en general, la feblesa davant de les polítiques antisocials no és admissible per a qui estima la justícia i la llibertat. Per això les Comissions Obreres a l'ensenyament, en aliança amb altres moviments socials, hem estat i estarem al carrer. No hi ha una altra possibilitat.

2. La conquesta de drets és una obligació per a qui treballa per la justícia.

Si hi ha una característica clara de la ideologia neoliberal, que és la ideologia dominant, és l'individualisme: la individualització de les relacions socials i laborals. Un dels objectius de la darrera reforma laboral fou precisament voler carregar-se la negociació col·lectiva.

Però resulta que una de les característiques pròpies de la gent progressista és la centralitat del valor d'allò

col·lectiu: apostar per compartir, repartir, col·lectivitzar i socialitzar. La demostració pràctica de la nostra força consisteix que després d'un procés de mobilització, aconseguim avançar en drets col·lectius (condicions laborals, retribucions o millora del servei per a tots), duent la veu i la voluntat de la gent que ha participat en les mobilitzacions i transformant-les en conquestes concretes.

Sobretot açò, cal dir que estem vivint un moment a l'ensenyament valencià molt significatiu pel que fa a la lluita laboral: el sindicat majoritari a l'ensenyament valencià ha pres la decisió de no arribar a cap acord per als treballadors i treballadores del sector. Aquesta afirmació no és gratuïta, només uns exemples: ni sexennis per a funcionaris, ni estiu per al professorat interí, ni millores en les IT. Evidentment es tracta d'una decisió legítima. Però queda clar que el resultat final és que no aconseguen res. S'allunya de la recerca de la igualtat social en la pràctica, s'allunya de la conquesta o la recuperació efectiva de drets. És el sindicalisme de la derrota permanent.

El menyspreu sindical per la negociació col·lectiva és una pràctica molt perillosa en els temps que corren, molt perillosa per als treballadors i treballadores. I encaixa bé amb la forma de fer i les idees de l'Administració estatal i valenciana.

Al contrari, convertir la negociació en un fi en si mateix, també és perillós: és la pràctica habitual del reformisme i del sindicalisme groc, del qual estem en les antípodes perquè és just el contrari d'allò que defensem.

Cal recordar que pel març de 2014 l'OIT ha publicat el 371é Informe del Comité de Llibertat Sindical on reconeix que la reforma laboral de 2012 i les retallades dels treballadors i de les treballadores dels serveis públics vulneren els drets de llibertat sindical i la negociació col·lectiva. En aquest context, quin sentit té que un sindicat menyspreï precisament la negociació

col·lectiva de la manera en la qual ho està fent? Quines conseqüències patiríem els treballadors i les treballadores si abandonarem la negociació col·lectiva?

En resum, no podem resignar-nos a caminar cap a un procés d'individualització de les relacions laborals en termes prodemocràtics. El combat per a recuperar i enfortir els nostres drets passa necessàriament per enfortir la lluita i la negociació col·lectiva.

3. La negociació i la mobilització juntes i combinades són la palanca per al canvi social.

Els tancaments als centres educatius, les manifestacions al carrer, les jornades de vaga i les assemblees en què participem, són algunes de les expressions que conformen la mobilització pels drets socials, laborals i educatius. Siga contra les retallades o per fer resistència a la LOMCE. Els protagonistes són el professorat, l'alumnat, pares i mares, veïns i veïnes. És la comunitat educativa. És la classe treballadora.

Quan el moviment contra els desnonaments aconseguix aturar un desallotjament, quan una comunitat educativa

aconsegueix que no es tanque la seua escola, tots i totes cantem victòria encara que no s'acaben tots els problemes del món. Perquè aquestes lluites marquen el camí. Perquè ens mostren que junts i juntes sí podem. Perquè per a canviar la societat necessitem educar-nos col·lectivament en la lluita. Per això diem que "la lluita educa".

En altres paraules, la lluita sindical és important per qui treballen per la justícia ja que aquesta activitat crea el factor subjectiu per a la transformació social. Ens formem en la mateixa lluita de classes, no fora d'ella. Per això és necessària la combinació de la mobilització i la recuperació de drets mitjançant la negociació col·lectiva. La derrota com a mètode sindical educa en el fracàs i acaba amb la culpabilització de l'altre davant la impotència pròpia com estem veient.

Lluitem i lluitarem per vèncer. No volem un sindicalisme per a la derrota permanent, estem ací perquè volem guanyar el futur. El model sindical de les Comissions Obreres és el de la mobilització juntament amb altres col·lectius i persones, al carrer i a les aules. I el compromís efectiu i ferm de la millora laboral, de l'educació cap a la recerca d'una societat més justa.

Roberto Romero

Ensenyament

Públic

FE CCOO PV

La força dels acords

Evolució salarial i poder adquisitiu del professorat del País Valencià en 2004-2014

En l'anàlisi següent es presenta l'evolució dels salaris del professorat del País Valencià en el període 2004-2014, la seua relació amb el poder adquisitiu d'aqueix període i els efectes de les retallades i dels acords assolits. El període s'ha elegit per a incloure-hi els tres grans canvis produïts: Acord de 8 de maig de 2007, retallades i congelacions, Acord de 23 d'octubre de 2013.

Si prenem com a base l'any 2009, de manera que considerem únicament els anys de retallades, la pèrdua de poder adquisitiu oscil·la entre un 13,06 % (mestre/a amb 2 triennis i un sexenni) i un 16,79 % (professor/a de secundària amb 10 triennis i 5 sexennis). La mitjana és en aquest cas del 13,81 % en primària i del 15,46 % en secundària. Les retallades i les congelacions han afectat de manera molt semblant tots els cossos i situacions.

 Feccoopv
Roberto Romero

 @FECCOOPV
Roberto

 roberto.romero
@pv.ccoo.es

 elblogderoberto
romero.blogspot.
com

Evolució del poder adquisitiu des de 2003

La pèrdua (o guany) de poder adquisitiu quant als anys 2003, 2009 i 2013 ha sigut (*vore taula a peu de pàgina*):¹

Si prenem com a base l'any 2003 (considerant una dècada de salaris, cosa que inclouria l'efecte de l'Acord 8 de maig), la major pèrdua de poder adquisitiu seria un 10,43 % (nòmina corresponent a un professor/a de secundària amb 9 triennis i 4 sexennis) i la menor un 1,27 % (mestre/a amb 2 triennis i un sexenni). La pèrdua mitjana és del 3,16 % en primària i 8,07 % en secundària. La diferència és significativa i està causada pel fet que el pes de la millora dels sexennis aconseguida en l'Acord 8 de maig és major percentualment en el cos de mestres.

Si considerem únicament l'últim any, el 2014 tot el professorat amb sexennis recupera poder adquisitiu en sumar-se dos efectes: l'Acord de 23 d'octubre i un IPC interanual molt baix. Continua perdent poder adquisitiu el professorat funcionari de carrera sense sexennis: un 0,2 %, l'IPC interanual. El professorat interí amb vacant, tot i que no cobre sexennis, en veure recuperat l'estiu per l'Acord de 23 d'octubre ha recuperat aquest curs un 10,4 % de poder adquisitiu quant a 2013. La recuperació per al funcionariat de carrera se situa entre el 0,72 % d'un professor/a de secundària amb 3 triennis i un sexenni i el 4,41 % d'un mestre/a amb 10 triennis i 5 sexennis. La mitjana de recuperació de poder adquisitiu per al professorat de País Valencià se situa enguany en un 2,08 % per a primària i un 1,83 % per a secundària.

	PRIMÀRIA (%)			SECUNDÀRIA (%)		
	Mínim	Màxim	MITJANA	Mínim	Màxim	MITJANA
2014-2003	-1,27	-5,87	-3,16	-6,40	-10,43	-8,07
2014-2009	-13,06	-15,32	-13,81	-14,79	-16,79	-15,46
2014-2013	-0,20	4,41	2,08	-0,20	3,91	1,83

¹ Les fonts són: Lleis de pressupostos de l'Estat i de la GV i INE per a les dades, Pla estratègic del Govern d'Espanya fins a 2016 i FUNCAS per a les estimacions d'IPC 2014.

dossier > #RecuperemDrets

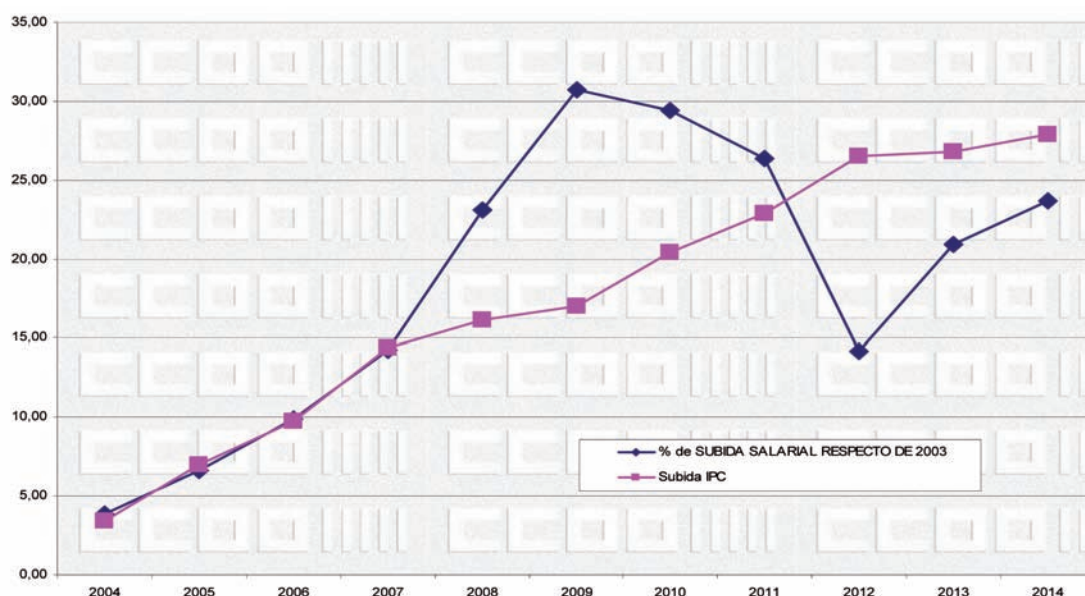
Aquesta última dada és important en revertir-se la tendència de pèrdua dels últims anys a causa de les retallades i congelacions.

Partint de 2003 com a nòmina anual base, obtenim els gràfics següents que relacionen el nostre sou i l'IPC:

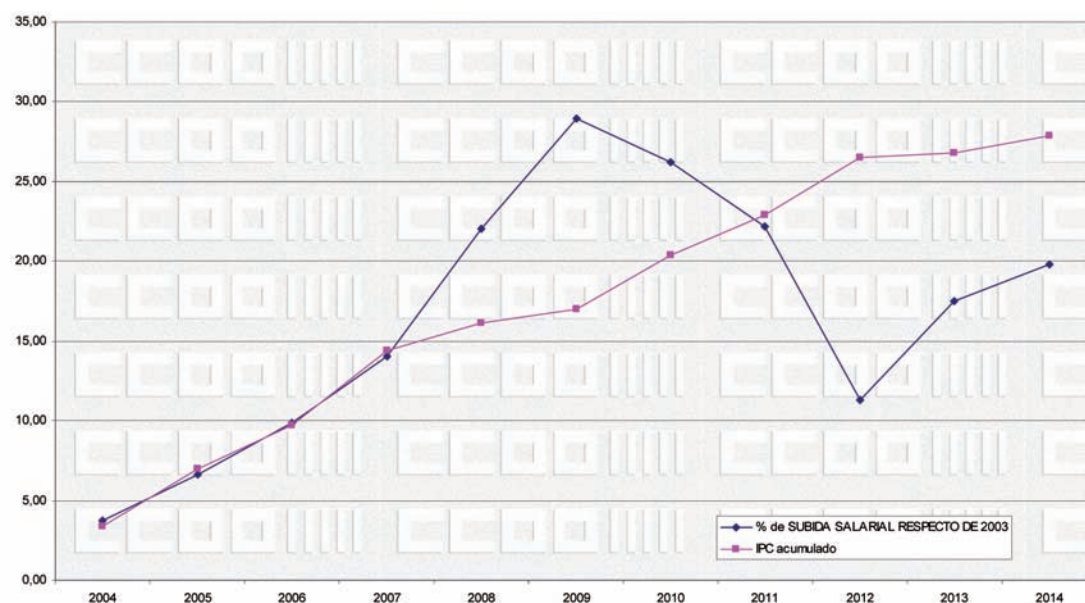
Considerem l'origen l'any base 2003 i representem la pujada acumulada d'IPC (línies morades) des d'aqueix any juntament amb la pujada percentual del nostre salari anual, quant a 2003 (línia blava). Si la línia blava baixa aqueix

any el nostre sou va ser menor que l'any anterior, però mentre que es mantinga per sobre de la morada (com l'any 2010) significa que tanmateix seguïem guanyant poder adquisitiu quant a 2003. Si la línia blava puja significa que el sou és major que l'any anterior, però si es manté per sota de la morada (com el 2014) significa que tot i que guanyem poder adquisitiu quant a l'any anterior ho seguim perdent quant a 2003.

En el gràfic comprovem com d'important que va ser l'Acord de 8 de maig del 2007.

Evolució salarial i IPC acumulat des de 2004: MITJANA DE PRIMÀRIA

Evolució salarial i IPC acumulat des de 2004: MITJANA DE SECUNDÀRIA

L'Acord de 8 de maig va ajornar dos anys l'impacte real de les retallades

Aconseguiu que els dos anys següents el creixement salarial fóra molt major que l'IPC i a més va tenir un efecte fonamental en els primers anys de retallades. Es comencen a aplicar les retallades l'any 2010, però fins a l'any 2012 no perdem poder adquisitiu quant a 2003. És a dir: l'Acord de 8 de maig no solament va fer créixer substancialment el nostre poder adquisitiu de manera immediata, sinó que va ajornar dos anys l'impacte real de les retallades sobre les nostres nòmines. El mateix efecte es comprova si fem l'estudi començant la sèrie de dades el 1998.

L'impacte negatiu de les retallades i les congelacions ha sigut el doble del que va tenir (en positiu) l'Acord de 8 de maig, i si no haguera estat per aqueix Acord estariem en una situació, en termes percentuals, que ens hauria fet retrocedir 20 anys.

L'impacte de l'Acord de 23 d'octubre, tot i ser menor, ha sigut capaç d'invertir la tendència negativa del poder adquisitiu, amb una recuperació interanual de poder adquisitiu proporcional al nombre de sexennis.

Comprovem també com de dures han sigut les retallades patides, arribant a un pic de 27,2 % la diferència entre el millor (2009) i el pitjor (2012) any mesurats en termes de poder adquisitiu.

Quants diners ens han retallat?

Podem calcular el nostre sou brut anual suposant que no haguera hagut retallades i s'haguera pactat una revisió salarial igual a l'IPC interanual cada any, de manera que s'haguera mantingut el poder adquisitiu quant a 2009. Amb aqueixes hipòtesis hem deixat d'ingressar fins a 2013 entre 11.904,32 € (mestre/a sense

sexennis ni triennis) i 26.914,58 € (professor/a de secundària amb 5 sexennis i 10 triennis). Si incloem l'any 2014 haurem deixat d'ingressar entre 15.896,92 € i 35.591,19 €.

Qualsevol baixada salarial té un cost enorme per a qui la pateix, però per a situar la nostra en perspectiva podem comparar-la amb les dades de comptabilitat nacional sobre salaris: en el període 2010-2013 els sous del conjunt de treballadors i treballadores a Espanya han perdut un 6,4% del seu poder adquisitiu. Els períodes comparats no són estrictament iguals, però podem veure que la retallada salarial en el cas del professorat del País Valencià és superior al patit pel conjunt dels treballadors i treballadores d'Espanya. Cal assenyalar que Comptabilitat Nacional parla de sous, per la qual cosa solament té en compte als qui encara mantenen el seu treball.

I si tenim en compte que complim sexennis i triennis?

Els càlculs anteriors s'han fet considerant un/a docent que es manté en la mateixa situació d'antiguitat en tota l'etapa estudiada, amb el mateix nombre de triennis i sexennis. Podem fer una simulació amb docents que compleixen triennis i sexennis en el període estudiat per a calcular la suma total d'allò que hem deixat d'ingressar.

En la taula següent (*a peu de pàgina*) veiem alguns exemples d'aqueixes situacions.

Veiem que tenint en compte la carrera professional i suposant que no hi haguera hagut retallades ni congelacions i que s'haguera actualitzat el nostre sou segons IPC tots els anys, hem deixat d'ingressar entre 16.034,72 € (mestre/a que no tenia ni triennis ni sexennis el

L'Acord de 23 d'octubre, ha sigut capaç d'invertir la tendència negativa del poder adquisitiu

	Ha cobrat (incloent-hi 2014)	Hauria cobrat sense retallades i sumant IPC	Diferència	Pèrdua %
PRIMÀRIA				
0T0S el 2009	138753,38	154788,10	-16034,72	-11,56
1T0S el 2009	142040,24	160167,96	-18127,72	-12,76
2T1S el 2009	148114,61	166709,39	-18594,78	-12,55
3T1S el 2009	151456,07	172252,24	-20796,17	-13,73
6T3S el 2009	168091,42	192358,06	-24266,64	-14,44
9T4S el 2009	182001,07	211142,67	-29141,60	-16,01

SECUNDÀRIA	Ha cobrat (incloent-hi 2014)	Hauria cobrat sense retallades i sumant IPC	Diferència	Pèrdua %
3T1S el 2009	170167,21	196143,97	-25976,76	-15,27
4T2S el 2008	177526,84	204228,97	-26702,13	-15,04
7T3S el 2008	192953,96	227547,68	-34593,72	-17,93
8T4S el 2008	200712,61	234230,58	-33517,97	-16,70
9T4S el 2008	204285,27	240646,09	-36360,82	-17,80

2009) i 36.360,82 € (professor/a de secundària amb 9 triennis i 4 sexennis el 2008).

En termes relatius la pèrdua de poder adquisitiu (amb les excepcions assenyalades abans) estaria entre un 11,56 % (mestre/a sense triennis ni sexennis el 2009) i un 17,93 % (professor/a de secundària que tenia 7 triennis i 3 sexennis el 2008) en el pitjor dels casos.

Quants diners ha “estalviat” l'Administració?

Sense tenir en compte els aproximadament 5.000 docents jubilats i no reposats durant els anys de retallades, fent una valoració basada fonamentada en mitjanes, podem estimar en 1.200 milions d'euros els “estalviats” per l'Administració. La retallada patida en les nostres nòmines tot just ha servit per a pagar el sobrecost de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València (1.000 milions d'€) i no és ni el 10 % dels diners públics dedicat a rescatar la CAM (15.000 milions, segons algunes estimacions).

Conclusions

- La pèrdua mitjana de poder adquisitiu quant a 2003 és del 3,16 % en primària i 8,07 % en secundària. Des de l'any 2009, considerant solament els anys de retallades, aqueixa pèrdua oscil·la entre un 13,06 % i un 16,79 %. Si considerem solament l'últim any, el 2014 tot el professorat amb sexennis recupera poder adquisitiu, entre el 0,72 % i el 4,41 % segueix perdent poder adquisitiu el professorat sense sexennis: un 0,2 %, l'IPC interanual. El professorat interí amb vacant recupera un 10,4 % interanual.

- Les retallades patides han sigut dures, assolint un pic de 27,2 % la diferència entre el millor (2009) i el pitjor (2012) any mesurats en termes de poder adquisitiu quant a 2003.

- L'Acord de 8 de maig va aconseguir que els dos anys següents el creixement salarial fóra molt major que l'IPC i a més va tenir un efecte fonamental en els primers anys de retallades: es van començar a aplicar les retallades el 2010, però fins a l'any 2012 no vam perdre poder adquisitiu quant a 2003. Sense aqueix Acord estaríem en una situació, en termes percentuals, que ens hauria fet retrocedir 20 anys.

- L'Acord de 23 d'octubre reverteix la tendència de pèrdua dels últims anys a causa de les retallades i congelacions.

- La pèrdua de poder adquisitiu en el cas dels funcionaris/àries docents de País Valencià és sensiblement superior a la pèrdua de poder adquisitiu dels salaris estatals considerant tot el conjunt de treballadors/es.

- “L'estalvi” per a l'Administració ha sigut de l'ordre de 1.200 milions d'euros, el mateix ordre de magnitud que el sobrecost de la CAC i menys de la desena part del cost del rescat de la CAM.

El professorat interí amb vacant recupera un 10,4 % interanual

Xelo Valls

Secretària
d'Acció Sindical
d'Ensenyament
Públic no
Universitari
FE CCOO PV

La negociació recupera els drets reclamats en les mobilitzacions

El sindicalisme de classe recupera drets

Les retallades que el Decret Vela va establir al nostre sector durant dos anys durs i negres estaven vinculades a la percepció del complement retributiu lligat a la carrera professional docent, els sexennis. D'una banda, reduint en un 50% el cobrament dels que ja teníem reconeguts i d'altra, la congelació en el reconeixement dels nous.

L'altre efecte retallador va ser la finalització dels contractes de les vacants per a personal interí a 30 de juny, perdent així la percepció dels mesos de juliol i agost.

La situació a partir de l'1 de gener de 2014, després dels dos anys de la vigència del Decret, podia passar per la pròrroga del Decret, perllongant els efectes nocius que tenia com a fruit d'una imposició.

O podia ser la negociació per a recuperar els drets que se'ns havien confiscat tenint en compte la nova predisposició de l'Administració després de les nombroses mobilitzacions quant això.

CCOO PV vam optar per la via de la negociació de la nova situació, canalitzar així la lluita dels anys de suspensió establerts pel Decret Vela i recuperar el pagament dels sexennis, el reconeixement dels que es complien en aqueix període i la consideració de vacant per a personal interí fins a 31 d'agost (reforçant allò que també recull l'Acord de personal interí de 3 d'abril de 2013.)

La recuperació de sexennis també passava per una nova norma que els regulara. I així, compromesos amb el professorat com a re-

presentants d'aquest que som, hem negociat i acordat amb la Conselleria, un nou Decret de sexennis que estableix el reconeixement d'ofici en complir 6 anys i tenir 100 hores de formació i altres activitats. **Aquest nou decret també reflecteix allò acordat el 23 d'octubre:** que el temps de vigència del Decret Vela es recupera per a la carrera professional, és a dir, és temps que compta per al proper sexenni, cosa que no estava clara en finalitzar aqueixa vigència.

A més, quina és la formació i les activitats que conformen aqueixes 100 hores (o crèdits en aquest cas) també ha estat negociat. Així, **hem recuperat el concepte d'itinerari formatiu elegit pel mateix professorat** i no en percentatges com marcava la darrera Ordre vigent quant això. I també que altres activitats realitzades al centre foren reconegudes (aço tampoc estava en la darrera Ordre vigent, la de desembre de 2010.)

La lluita al carrer ha de fixar-se amb legislació. I açò és el que s'ha aconseguit mitjançant la negociació i la signatura de l'Acord de 23 d'octubre de 2014. L'eterna petició sense lligar en compromisos a la contrapart (en el nostre cas, l'Administració valenciana) deriva en lluita erma. No recupera o consolida drets. Planys i plors que tan sols són imatge.

El sindicalisme de classe que fem des de les CCOO PV recupera drets i converteix les mobilitzacions, la lluita en guanys per a la classe treballadora, en el nostre cas, per al professorat.

- Ccoo PV
Xelo Valls
- @XeloValls
- xelo.valls@
pv.ccoo.es

**Eduardo Cuñat
Forte**

Permanent sindical
ensenyament privat
FE CCOO PV

Recuperem drets també en concertat

La política de retallades imposada per l'Administració al llarg de les últimes legislatures s'estén a tots els sectors de la xarxa de centres sostinguts amb fons públics.

La introducció de noves ràtios, la retallada en les ajudes a menjadors, reducció de professorat, impagaments reiterats i un llarguíssim etcètera van culminar amb l'anomenat Decret Vela que comportava un extens marc de mesures de retallades per a l'ensenyament públic i de la qual es derivaven repercussions a l'ensenyament concertat en dos d'aquestes fonamentalment: les penalitzacions per situacions d'IT i la supressió dels contractes per a professors substituïts de menys d'un any durant els mesos de juliol i agost.

Convé recordar la incompatibilitat de la primera mesura, les retallades en IT, amb els nostres drets establerts tant en el Vé com en el Vé Conveni col·lectiu i susceptible per tant de demanda judicial.

La insistent pressió sindical ha provocat la recuperació d'algun d'aqueixos drets fulminats pel decret Vela.

La circular número 5 del 30 de gener de 2014, que la Conselleria d'Educació va enviar als titulars dels centres concertats i no a nosaltres, que ens hem d'assabentar del contingut per la nostra afiliació, informava de la recuperació en drets aconseguida en la Mesa General de Negociació de la Funció Pública el darrer 23 d'octubre i presentada la seua normativa en la Mesa Tècnica de 21 de maig. Evidentment, nosaltres érem coneixedors pels companys i per

les companyes de públic en signar-se l'Acord, i així ho comunicarem de com ens afectava a la nostra afiliació.

L'Acord, publicat en el docv del 10 de desembre de 2013, especificava en el seu àmbit que era d'aplicació a l'ensenyament concertat.

Per tant, quant a la vigència de la mesura continguda en l'article 13 del Decret llei 1/2012, de 5 de gener, que si recordem parlava de la contractació de personal interí amb nomenament de vacant en pública, en estar tombat amb el nou acord ara ja es permet a aquest personal cobrar els mesos de juliol i agost, aleshores, per extensió, a aquells treballadors i aquelles treballadores de l'ensenyament concertat que hagueren estat contractats en substitució d'un altre treballador o treballadora, des de l'1 de setembre, hauria d'ampliar-se-li el seu contracte fins el 30 d'agost, perquè pogueren cobrar així els mesos de juliol i agost també.

Pel que fa a les retallades en IT es modifica també l'article que parla de la prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de la Generalitat, organismes i entitats dependents i òrgans estatutaris, i també de l'ensenyament concertat, clar, de manera que quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències comunes, es complementa durant tot el període fins al cent per cent de les retribucions en el cas que concorre algun dels supòsits següents:

1. Hospitalització, inclosa la domiciliària i l'hospital de dia, que responga a activitats

assistencials compreses en la Cartera Comuna Bàsica de Serveis Assistencials del Sistema Nacional de Salut.

2. **Intervenció quirúrgica** que responga a activitats assistencials compreses en la Cartera Comuna Bàsica de Serveis Assistencials del Sistema Nacional de Salut.
3. Situacions de **violència de gènere**.
4. **Malaltia comuna** durant l'estat de gestació, tot i que no donen lloc a una situació de risc durant l'embaràs.
5. **Malalties infeccioses** i contagioses que donen lloc a l'aplicació de les mesures a què és refereix la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials quant a salut pública o quan l'òrgan competent quant a salut pública en prescriba l'aïllament com a conseqüència de la declaració i/o estudi d'una malaltia de declaració obligatòria.
6. Els **trastorns** següents diagnosticats per psiquiatria: trastorn de la conducta alimentària, trastorn de la conducta greu, trastorn depressiu major, trastorn psicòtic i trastorn esquizoafectiu. Els supòsits de trastorn de la conducta greu seran els establerts en els grups de codis CIE-9-MC que és determinen en la normativa de desplaçament.

Els efectes econòmics d'aquesta nova regulació són des del dia 1 d'octubre de 2012, per tant, totes les persones que s'han trobat en una situació d'IT derivada d'alguns dels motius de l'apartat anterior, hauran de sol·licitar el pagament de les retribucions que és van retenir comunicant-ho al centre, perquè el centre li ho presente a la Conselleria, i aportar, per reclamar el descompte, el comunicat o comunicats mèdics de baixa, la nòmina o nòminals on s'haja produït el descompte i l'informe del facultatiu.

En cas que la baixa per incapacitat temporal no estiga dins dels supòsits anteriors la Conselleria continua aplicant les retallades següents:

- Es complementa fins al 50% fins al tercer dia de baixa.
- Des del 4t dia fins al 20 es complementa fins al 75%.
- A partir del dia 21 inclusiu, es reconeix el 100%.

Cal recordar també que si la baixa és produïda per un accident laboral, les retribucions són del 100% i recordar, novament, que aquestes mesures són radicalment contraposades a drets consolidats en el Conveni col·lectiu d'ensenyament concertat i perfectament denunciabls davant l'autoritat laboral.

Si la baixa és produïda per un accident laboral, aquestes mesures són denunciabls davant l'autoritat laboral

Eduardo Cuñat Forte

@EduardoCuatFort

#ResistènciaLOMCE en 4 passos

Ferran Garcia

Secretari de Política
Educativa i Política
Lingüística de la
FE CCOO PV

Ccoopv Ferran
Garcia

@Ferranpi100

ferran.garcia@
pv.ccoo.es

someducacio
somciutadania.
blogspot.com

Propostes de la FE CCOO PV per exercir la resistència a la LOMCE i construir una educació democràtica, integradora, de qualitat, laica i en valencià. Són 4 passos endavant que podeu donar al vostre centre educatiu per aturar la LOMCE i aconseguir l'exercici ple del nostre dret a l'educació.

1. Llibres de text

La FE CCOO PV, dona suport a les campanyes de CEAPA, Confederació de FAPA Gonçal Anaya (FAPA Castelló, València i Alacant) i de la FE CCOO de proposta de no incorporar nous llibres de text en els centres educatius per adequar-los a la LOMCE. La Federació d'Ensenyament també defensa la gratuïtat de llibres de text i l'existència de polítiques reals de suport a les famílies enfront de la despesa que comporten els llibres de text i el material escolar. Per açò instem i donem suport als centres que, dins de la seua autonomia pedagògica i disposant del consens de la comunitat educativa, implanten mesures que

afavorisquen la reutilització o les alternatives als llibres de text:

- biblioteques d'aula
- préstec, intercanvi i reciclatge de llibres
- materials d'aula propis
- manteniment dels llibres actuals amb la incorporació de materials d'aula per completar els continguts del nou currículum LOMCE.

2. Estructura de cicles

L'estructura de cicles en primària s'ha demostrat efectiva des del punt de vista organitzatiu i pedagògic. La LOMCE elimina els cicles i considera que tota l'etapa de primària és un únic cicle sense oferir cap argument pedagògic.

La FE CCOO PV proposa, dins de la legalitat vigent, fer ús de l'autonomia organitzativa i pedagògica dels centres per a mantenir de fet una estructura de

cicles. Per a açò recomanen que els centres arriben a acords de claustre i consell escolar que permeten mantenir l'estructura de cicles, tant per l'assignació de professorat com pels criteris pedagògics seguits en l'acció educativa.

3. Advertència sobre la salut educativa de la societat

Les retallades en inversió pública, especialment en sanitat i educació, i la proposta mercantilista de la LOMCE amenacen greument el nostre accés a l'educació. Per això, la FE CCOO PV us anima a signar el full d'horari amb la llegenda següent a sota de la vostra rúbrica: "les retallades en educació i la LOMCE causen greus perjudicis a la salut educativa de la societat".

Aquests fulls arriben obligatòriament a l'Administració educativa i les advertències sobre la salut educativa i la resistència a la LOMCE exerciran la seua pressió sobre aquestes línies de política educativa.

4. Xarxa de centres democràtics

La LOMCE en la seua defensa del que anomenen una major autonomia del centre redueix dràsticament la participació de la comunitat educativa en les decisions que afecten la pràctica pedagògica: l'elecció de la direcció és potestativa de l'Administració educativa, es redueix el Consell Escolar a òrgan consultiu, s'ignoren les decisions del claustre del professorat, s'elimina qualsevol àmbit participatiu i se centralitza tot el poder de decisió en aqueixa direcció del centre escollida autoritàriament. La FE CCOO PV juntament amb la Confederació Gon-

çal Anaya de FAPA del País Valencià proposem els compromisos següents per obtenir una participació real i autèntica de la comunitat educativa per tal de millorar la qualitat democràtica del propi centre i la seua acció educativa:

- Compromís amb el Consell Escolar de Centre: ampliar les seues competències, respectar les seues decisions i assumir-les l'equip directiu, les famílies, el claustre, el personal no docent i l'alumnat. Cal el compromís de les parts implicades.
- Compromís de l'Equip Directiu: respectar les facultats i les atribucions proposades per a potenciar el paper del Consell Escolar.
- Compromís del Claustre de Professors: promoure accions de qualitat que integren les famílies en el centre.

- Compromís de l'AMPA: informar i formar les famílies sobre les dinàmiques de participació impulsades pel centre educatiu. Participar i col·laborar en la proposta d'activitats del centre.

Des de CCOO PV i des de la Confederació Gonçal Anaya de FAPA del País Valencià us animem a defensar la qualitat democràtica de l'educació i volem contraposar aquesta dinàmica a les propostes competitives i mercantilistes de la LOMCE, per això si al vostre centre assumiu tots o part d'aquests compromisos traslladeu-nos-ho al correu ensenyament@pv.ccoo.es per construir entre totes i tots una educació integradora, democràtica, de qualitat, laica i en valencià i poder informar la ciutadania de quins centres ofereixen aquesta educació.

València, 2, 3 i 4 de juliol de 2014

Creuant les fronteres educatives

Aprent amb persones adultes educandes i educadores

CONFERÈNCIA-DEBAT

1.- Els subjectes i les experiències: dones i homes que aprenen i canvien.

Les tasques que realitzem les i els mestres podria incorporar, per una banda, la perspectiva co-laborativa i relacional que ens ajudara a plasmar propostes pràctiques i l'establiment

SEMINARIS I TALLERS

1.- Aprent amb persones adultes: els contextos de la pràctica en la Formació de persones adultes.

És un enfocament de l'educació formació de persones adultes que està compromès amb la promoció de la justícia social i la provisió de l'espai per a un examen crític de les nostres idees i de les nostres pràctiques (...) fent preguntes que desafien les concepcions hegemòniques (...) per establir un fonament de l'educació i la formació de persones adultes que desafie el capitalisme, les hipòtesis del creixement desenfrenat i el progrés i l'arrelament de les ideologies repressores.

2.- El valor de l'educació: imaginar i viure processos transformadors als grups d'aprenentatge.

Les tasques que realitzem les i els mestres podria incorporar, per una banda, la perspectiva co-laborativa i relacional que ens ajudara a plasmar propostes pràctiques i l'establiment de xarxes d'aprenentatge i intercanvi i, per altra, la incardinació en l'ús de metodologies i didàctiques que donaren a conèixer i viure processos transformadors en les accions educatives que duguem a terme.

3.- El necessari diàleg entre pràctiques educatives, programacions i currículum en la formació bàsica de persones adultes.

La finalitat d'aquesta acció formativa és conèixer les relacions entre les pràctiques educatives que realitzem, les qüestions de programació que abordem i el currículum de la formació bàsica de FPA: discursos, referents històrics, etc. i com plasmem tot això al paper i al quefer quotidià dins de l'aula, tenint com a referència les necessitats, interessos, demandes... de les persones joves i adultes en la societat actual i la seua planificació a l'aula.

4.- La recerca narrativa, l'acció transformativa i el saber acompanyar aprenent amb persones adultes.

De vegades, podem enllestir la recerca narrativa i l'acció transformativa als processos d'aprenentatge, en unes converses en els quals el saber acompanyar configura una gran trama que sosté les pràctiques educatives i té forma de tapís. Un tapís que té un ordit amb múltiples fils: diles de relació, fils de sabers irrelevants, fils d'actituds, fils d'ellocs per a viure, fils de sabers, fils de temps vivibles i d'espais habitables... Un tapís en el qual (...) en el qual la relació amb les i els estudiants fa que la recerca narrativa et duga a l'acció transformativa, i viceversa.

TALLERS DE DINAMITZACIÓ EDUCATIVA I CULTURAL

1.- Cinema i educació:

És una nova iniciativa i, mitjançant aquest taller eminentment pràctic, volem establir relacions fructíferes entre el cinema i la formació de persones adultes mitjançant l'aprofundiment en el coneixement crític de la comunicació audiovisual.

2.- Els itineraris urbans, històrics i populars com a recurs didàctic a la ciutat de València.